

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/70/2014
Identifikačné číslo spisu:	1009201593
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1009201593.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Wagenhofer Jozef, s.r.o., so sídlom Smrečianska 2, Bratislava, IČO: 35 801 956, zastúpený advokátom JUDr. Petrom Tóthom, AK so sídlom Bartošova 7, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo (pôvodne Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky), so sídlom v Bratislave, Vázovova č. 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/14112-108929/2009/992139-r zo dňa 29. septembra 2009, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/205/09-55 zo dňa 15. apríla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/205/09-55 zo dňa 15. apríla 2014 zrušuje a vec vracia krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením 3S/205/09-55 zo dňa 15. apríla 2014 krajský súd podľa § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/14112-108929/2009/992139-r zo dňa 29. septembra 2009, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - správcu dane Daňového úradu Bratislava III. č. 602/320/80932/2009 zo 16. júla 2009, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia 170,00 € a to z dôvodu, že žalobca v žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia neuviedol, akými konkrétnymi nezákonnosťami rozhodnutie žalovaného trpí, v čom bol žalobca týmto rozhodnutím ukrátený na svojich právach (pričom všeobecné tvrdenie, že rozhodnutím bol porušený zákon, resp. nedostatočne zistil skutkový stav, je nepostačujúce pre úspech v konaní), konajúci súd vzhľadom na svoju procesnú pozíciu nad stranami tieto skutočnosti za žalobcu nevyhľadáva, keďže tieto skutočnosti podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je súd podľa § 250h O.s.p.. Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v

správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ust. § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.) aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia a konečný návrh. Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím žalovaného, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie alebo aby žalobe vyhovel a zrušil rozhodnutie žalovaného. V odvolaní poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžf/13/2011, ktorým odvolací súd uložil krajskému súdu aby si ustálil čoho sa žalobca vo veci samej vlastne domáha, či zrušenia rozhodnutia žalovaného č. I/222/12948-107567/2009/992120-4 zo dňa 24. septembra 2009 (ktoré v spise vôbec nie je založené), alebo rozhodnutia žalovaného č. I/222/14112-108929/2009/992319-r zo dňa 29. septembra 2009 (nachádza sa v spise v kópii), a to podľa § 221 písm. f/ O.s.p..

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že rozhodol správne, keď konanie zastavil z dôvodu, že v žalobe neuviedol, akými konkrétnymi nezákonnosťami napadnuté rozhodnutie trpí a v čom bol žalobca ukrátený na svojich právach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p..

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Pre posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu je nevyhnutné, aby vo veci konajúci súd vychádzal jednak zo žaloby žalobcu, ako aj z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Z doterajších zistení súdov a obsahu žalobcovej žaloby vyplýva, že napáda rozhodnutie žalovaného č. I/222/14112-108929/2009/992319-r zo dňa 29. septembra 2009, ktorým malo byť potvrdené rozhodnutie správcu dane Daňového úradu Bratislava III. č. 602/320/80932/2009 z 16. júla 2009 a ktorým mu bola uložená sankcia vo výške 170 €.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca nebol krajským súdom vyzvaný na doplnenie žaloby o odvolacie dôvody, tak, ako ich v rozhodnutí uviedol krajský súd, pričom z obsahu je zrejmé že ide o odstrániteľné nedostatky podanej žaloby. Navyiac pri administratívnom trestaní neplatí koncentračná zásada.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd pochybil, keď žalobcovi neuložil povinnosť uviesť žalobné dôvody v žalobe pod hrozbou zastavenia konania. Účelom súdnej ochrany poskytovanej súdmi

pri administratívnom trestaní nie je formálne zastavovať konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ale postupovať tak, aby v zhode s konaním účastníkov konania bolo naplnené právo účastníkov konania na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

Nakoľko prvostupňový súd takto nepostupoval a neustálil čoho a z akých dôvodov sa žalobca vo veci samej vlastne domáha, musel odvolací súd napadnuté uznesenie zrušiť a vec krajskému súdu vrátiť na ďalšie konanie, a to podľa § 221 písm. f/ O.s.p..

V ďalšom konaní bude preto úlohou Krajského súdu v Bratislave, aby jednak vyzval žalobcu na odstránenie väd podania a postupovať v súlade s predchádzajúcim rozhodnutím najvyššieho súdu.

O trovách konania odvolací súd v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. nerozhodoval, keďže o nich rozhodne krajský súd v novom konaní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.